

MANIFEST DIA DE LA DANSA 2023

Ballem el què ballem, sabem que la dansa ens cura, regenera la nostra energia, expandeix el present i ens connecta profundament amb nosaltres mateixos i fàcilment amb la comunitat que la comparteix.

Sempre ens redimeix.

Sovint, així ha anat passant al llarg de la història, les danses que sorgeixen al carrer, als barris, als clubs, a les festes de les comunitats més perifèriques acaben arribant a tota la societat.

Els balls i els gestos d'aquests cossos son assimilats per la societat més educada i privilegiada, i finalment veiem com transformen l'escena que va contagiand-se dels seus moviments i de la seva estètica.

Hi ha molta més gent que gaudeix ballant que no pas mirant ballar, i no és estrany que sigui així. És per això que existeix la dansa la més democràtica de les arts. Tot-hom en té de cos. Moltes de les persones que ens dediquem a la dansa probablement ens hi dediquem perquè ens costa estar quietes.

Quan ballem el nostre cos genera prou químics per canviar el nostre estat d'ànim.

Perquè algú va pensar que entendrem millor el mon i ens formarem millor asseguts i aprenen només a través de les paraules?

**Probablement ens estalviaríem molts fàrmacs per a joves i adolescents si utilitzéssim més la dansa en l'educació.
Per a una ballarina, crec el cos i la intel·ligència corporal són la seva riquesa, la seva llar. La dansa empodera les persones que ballen, per la confiança que dona un cos intel·ligent, intuïtiu que no segmenta els seus coneixements.
Ballant a vegades podem sentir com la pell mira i escolta, una pell que té ulls i orelles
Ballar és escoltar el món.**

ANGELS MARGARIT